

วารสาร

สถานการณืตลาดแรงงานภาคเหนือ
NORTHERN LABOUR MARKET INFORMATION ADMINISTRATION CENTER

ไตรมาสที่ 1 ปี 2567 (มกราคม - มีนาคม)

**บท
ความ**

“แรงงานสูงวัยปรับตัวอย่างไร
...ให้ทันเทรนด์”

1694
กรมการจัดหางาน

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคเหนือ
กองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน

www.doe.go.th/lmia

วิสัยทัศน์กระทรวงแรงงาน
แรงงานมีศักยภาพสูง มีงานทำและมีหลักประกันทางสังคมที่ดี

วิสัยทัศน์กรมการจัดหางาน
กำลังแรงงานมีงานทำอย่างมีศักยภาพถ้วนหน้าทุกช่วงวัย
ภายในปี 2570

บรรณาธิการ Editor's Talk

วารสารสถานการณืตลาดแรงงานภาคเหนือไตรมาสที่ 1 ปี 2567 จัดทำขึ้นเพื่อให้ทราบถึงข้อมูลประชากรกำลังแรงงาน ภาวะตลาดแรงงาน ภาวะการลงทุน การไปทำงานต่างประเทศ การทำงานของคนต่างด้าว ผู้ประกันตนลูกจ้างของกองทุนประกันสังคม สถานประกอบการกิจการภาคเหนือ และบทความ : “แรงงานสูงวัยปรับตัวอย่างไร...ให้ทันเทรนด์”

วารสารฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความเอื้อเฟื้อข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ กรมโรงงานอุตสาหกรรม กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กองพัฒนาระบบบริการจัดหางาน สำนักงานประกันสังคม สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดลำปาง และสำนักงานจัดหางานจังหวัด 17 จังหวัดภาคเหนือ

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคเหนือ ขอขอบคุณทุกหน่วยงานที่ได้เอื้อเฟื้อข้อมูลและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ทั้งนี้สามารถสืบค้นข้อมูลได้ทางเว็บไซต์ www.doe.go.th/nlmi-lp หากท่านมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการจัดทำครั้งต่อไป ขอได้โปรดแจ้งที่ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคเหนือ ศาลากลางจังหวัดลำปาง ชั้น 3 ถนนวชิราวุธดำเนิน ตำบลพระบาท อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง 52000 โทรศัพท์ 0-5426-5050 หรือช่องทางสื่อสารผ่าน E-mail : lm_lpg@live.com Facebook Fanpage : ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคเหนือ

อนึ่ง ปัจจุบันศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคเหนือ ได้ผลิตรายการ Northern LMI Station ซึ่งเป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตลาดแรงงานและข่าวสารที่เกี่ยวข้องผ่านงาน Entertain ซึ่งท่านสามารถติดตามรับชมรายการ Northern LMI Station ผ่านช่องทาง Facebook Fanpage : ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคเหนือ Youtube Channel : Northern LMI Station และTikTok : @lmlampang

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคเหนือ

พฤษภาคม 2567

สารบัญ CONTENT

	หน้า
■ บรรณาธิการ	
■ ประชากรและกำลังแรงงาน	1
■ ภาวะตลาดแรงงาน	6
■ ภาวะการลงทุน	9
■ การไปทำงานต่างประเทศ	11
■ การทำงานของคนต่างด้าว	13
■ ผู้ประกันตนลูกจ้างของกองทุนประกันสังคม	14
■ สถานประกอบการกิจการภาคเหนือ	16
■ บทความ : “แรงงานสูงวัยปรับตัวอย่างไร...ให้ทันเทรนด์”	17

มาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่กรมการจัดหางาน

- ข้อ 1 ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ มีคุณธรรม และเสมอภาค
- ข้อ 2 ให้บริการด้วยความเต็มใจ รวดเร็ว และประทับใจ
- ข้อ 3 มีมนุษยสัมพันธ์ ชยัน อดทน สามัคคี มีวินัย
- ข้อ 4 พักนวดนเองและหน่วยงาน สรรค์สร้างสังคม
- ข้อ 5 ศรัทธารักษาเกียรติ และศักดิ์ศรีของหน่วยงาน

ประชากรและกำลังแรงงาน

ตารางที่ 1 ประชากรจำแนกตามสถานภาพแรงงานและกำลังแรงงาน

สถานภาพแรงงาน	ไตรมาสที่ 1 ปี 2566	ไตรมาสที่ 4 ปี 2566	ไตรมาสที่ 1 ปี 2567	การเปลี่ยนแปลง (%)	
	[1]	[2]	[3]	[3] [1]	[3] [2]
1. ประชากร	11,187,628	11,147,420	11,133,556	-0.48	-0.12
2. ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	9,509,796	9,497,738	9,493,132	-0.18	-0.05
3. กำลังแรงงานรวม	6,345,657	6,308,669	6,294,080	-0.81	-0.23
3.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	6,305,971	6,277,807	6,231,630	-1.18	-0.74
3.1.1 ผู้มีงานทำ	6,242,952	6,208,382	6,176,190	-1.07	-0.52
3.1.2 ผู้ว่างงาน	63,019	69,425	55,440	-12.03	-20.14
3.2 กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	39,686	30,861	62,451	57.36	102.36
4. ผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน	3,164,139	3,189,069	3,199,052	1.10	0.31
4.1 ทำงานบ้าน	800,972	839,252	778,900	-2.76	-7.19
4.2 เรียนหนังสือ	736,643	692,115	704,694	-4.34	1.82
4.3 เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ	1,355,243	1,415,725	1,403,582	3.57	-0.86
จนไม่สามารถทำงานได้					
4.4 ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ/ผู้ป่วย/ผู้พิการ	0	0	78,426	0.00	0.00
4.3 อื่นๆ	271,282	241,977	233,449	-13.95	-3.52

ประชากรไตรมาสที่ 1 ปี 2567 จำนวน 11,133,556 คน จำแนกเป็นเพศชาย จำนวน 5,332,193 คน คิดเป็นร้อยละ 47.89 เพศหญิง จำนวน 5,801,363 คน คิดเป็นร้อยละ 52.11 ของจำนวนประชากรรวมทั้งหมด

ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 6,294,080 คน คิดเป็นร้อยละ 66.30 ของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ 6,176,190 คน คิดเป็นร้อยละ 65.06 ผู้ว่างงาน

จำนวน 55,440 คน คิดเป็นร้อยละ 0.58 และผู้ที่รอฤดูกาล จำนวน 62,451 คน คิดเป็นร้อยละ 0.66

เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของช่วงปีที่ผ่านมา ผู้มีงานทำลดลง คิดเป็นร้อยละ 1.07 ผู้ว่างงานลดลง คิดเป็นร้อยละ 12.03 และเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้านี้อ ผู้มีงานทำลดลง คิดเป็นร้อยละ 0.52 และผู้ว่างงานลดลง คิดเป็นร้อยละ 20.14

ตารางที่ 2 ผู้มีงานทำจำแนกตามประเภทอาชีพ

ประเภทอาชีพ	ไตรมาสที่ 1 ปี 2566	ไตรมาสที่ 4 ปี 2566	ไตรมาสที่ 1 ปี 2567	การเปลี่ยนแปลง (%)	
	[1]	[2]	[3]	[3] [1]	[3] [2]
ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย	121,728	133,984	141,149	15.95	5.35
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	295,215	289,572	279,312	-5.39	-3.54
เจ้าหน้าที่เทคนิค และผู้ประกอบการวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง	187,376	181,408	199,153	6.29	9.78
เสมียน	196,992	228,837	211,618	7.42	-7.52
พนักงานบริการ และผู้จำหน่ายสินค้า	1,192,233	1,143,081	1,200,633	0.70	5.03
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และการประมง	2,433,374	2,570,539	2,273,488	-6.57	-11.56
ช่างฝีมือ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	612,914	605,377	654,818	6.84	8.17
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงาน และเครื่องจักร	311,771	295,948	316,287	1.45	6.87
ผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน	891,349	754,442	899,732	0.94	19.26
คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น ๆ	0	5,194	0	0.00	-100.00
รวม	6,242,952	6,208,382	6,176,190	-1.07	-0.52

ผู้มีงานทำจำแนกตามประเภทอาชีพ

ผู้มีงานทำที่ทำงานในอาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และการประมงมากที่สุด จำนวน 2,273,488 คน คิดเป็นร้อยละ 36.81 รองลงมาคือ พนักงานบริการ และผู้จำหน่ายสินค้า จำนวน 1,200,633 คน คิดเป็นร้อยละ 19.44 ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน จำนวน 899,732 คน คิดเป็นร้อยละ 14.57 ช่างฝีมือ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ จำนวน 654,818 คน คิดเป็นร้อยละ 10.60 และผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงาน และ

เครื่องจักรฯ จำนวน 316,287 คน คิดเป็นร้อยละ 5.12 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของช่วงปีที่ผ่านมาทุกประเภทอาชีพเพิ่มขึ้น ยกเว้น ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และการประมงลดลง คิดเป็นร้อยละ 6.57 และผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 5.39 และเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้านี้โดยภาพรวมลดลง คิดเป็นร้อยละ 0.52

 ตารางที่ 3 ผู้มีงานทำจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

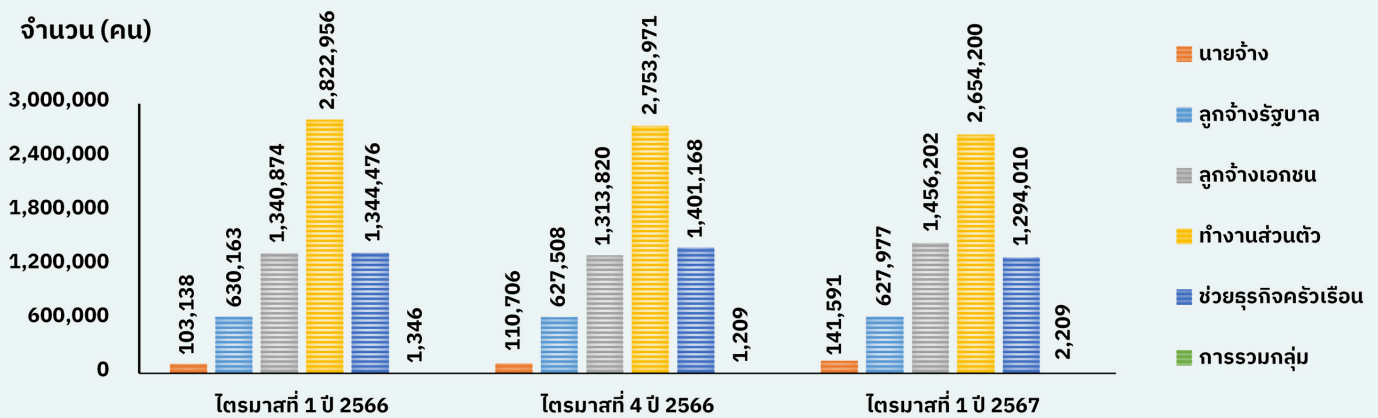
ประเภทอุตสาหกรรม	ไตรมาสที่ 1 ปี 2566	ไตรมาสที่ 4 ปี 2566	ไตรมาสที่ 1 ปี 2567	การเปลี่ยนแปลง (%)	
	[1]	[2]	[3]	[3] [1]	[3] [2]
ภาคเกษตรกรรม	2,824,219	2,876,562	2,659,966	-5.82	-7.53
ภาคการผลิต	953,101	899,424	989,925	3.86	10.06
ภาคบริการและการค้า	2,465,632	2,432,393	2,526,300	2.46	3.86
รวม	6,242,952	6,208,382	6,176,190	-1.07	-0.52

ผู้มีงานทำจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ผู้มีงานทำภาคเกษตรกรรมมากที่สุด จำนวน 2,659,966 คน คิดเป็นร้อยละ 43.07 รองลงมาคือ ภาคบริการและการค้า จำนวน 2,526,300 คน คิดเป็นร้อยละ 40.90 และภาคการผลิต จำนวน 989,925 คน คิดเป็นร้อยละ 16.03 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของช่วงปีที่ผ่านมาพบว่าภาคการผลิตเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 3.86 ภาคบริการและการค้าเพิ่มขึ้น

คิดเป็นร้อยละ 2.46 และภาคเกษตรกรรมลดลงคิดเป็นร้อยละ 5.82 และเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้านี้ภาคการผลิตเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 10.06 ภาคบริการและการค้าเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 3.86 และภาคเกษตรกรรมลดลง คิดเป็นร้อยละ 7.53

 แผนภูมิที่ 1 ผู้มีงานทำจำแนกตามสภาพการทำงาน

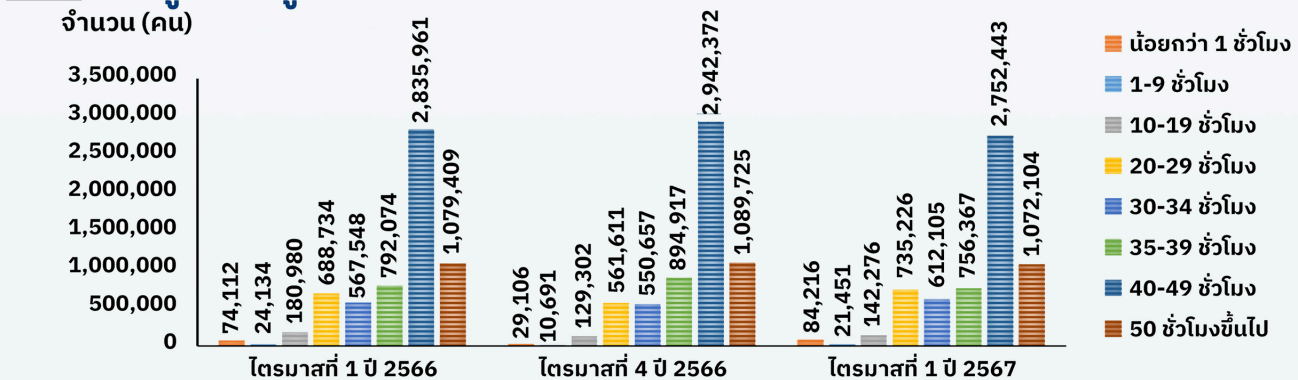
หมายเหตุ การรวมกลุ่ม* หมายถึง กลุ่มคนที่มาร่วมกันทำงานโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพึ่งตนเอง และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกแต่ละคนมีความเท่าเทียมกัน ในการกำหนดการทำงานทุกขั้นตอนไม่เป็นการลวง การขาย งานอื่นๆ ของกิจการที่ทำตลอดจนการแบ่งรายได้ให้แก่สมาชิกตามที่ตั้งกลุ่ม (การรวมกลุ่มดังกล่าวอาจจดทะเบียนจัดตั้งในรูปของสหกรณ์หรือไม่ก็ได้)

ผู้มีงานทำจำแนกตามสถานภาพการทำงาน

ผู้มีงานทำส่วนใหญ่ทำงานส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง จำนวน 2,654,200 คน คิดเป็นร้อยละ 42.97 รองลงมาคือ ลูกจ้างเอกชน จำนวน 1,456,202 คน คิดเป็นร้อยละ 23.58 ช่วยธุรกิจ ในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง จำนวน 1,294,010 คน คิดเป็นร้อยละ 20.95 ลูกจ้างรัฐบาล จำนวน 627,977 คน คิดเป็นร้อยละ 10.17 และนายจ้าง จำนวน 141,591 คน คิดเป็นร้อยละ 2.29 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของช่วงปีที่ผ่านมา พบว่า

การรวมกลุ่มเพิ่มขึ้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.12 รองลงมาคือ นายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 37.28 และลูกจ้างเอกชน คิดเป็นร้อยละ 8.60 และเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้านี้นี้ พบว่าการรวมกลุ่มเพิ่มขึ้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.71 รองลงมาคือ นายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 27.90 และลูกจ้างเอกชน คิดเป็นร้อยละ 10.84

แผนภูมิที่ 2 ผู้มีงานทำจำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

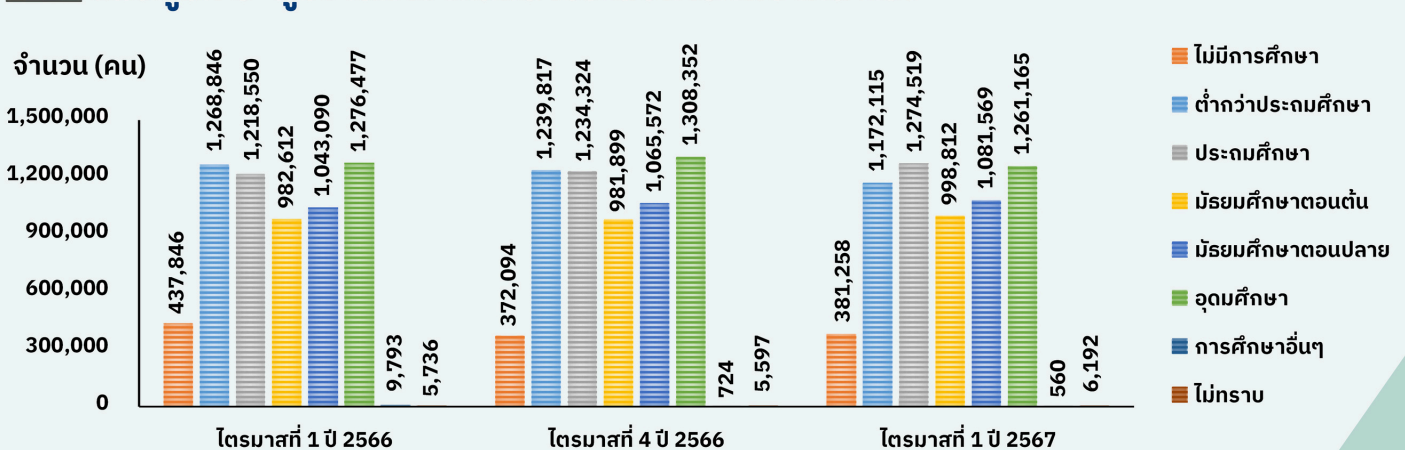

ผู้มีงานทำจำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

ผู้มีงานทำส่วนใหญ่ทำงาน 40-49 ชั่วโมง จำนวน 2,752,443 คนคิดเป็นร้อยละ 44.57 รองลงมาคือ ผู้มีงานทำ 50 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 1,072,104 คน คิดเป็นร้อยละ 17.36 ผู้มีงานทำ 35-39 ชั่วโมง จำนวน 756,367 คน คิดเป็นร้อยละ 12.25 ผู้มีงานทำ 20-29 ชั่วโมง จำนวน 735,226 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90 และผู้มีงานทำ 30-34 ชั่วโมง จำนวน 612,105 คน คิดเป็นร้อยละ 9.91 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของช่วงปีที่ผ่านมาผู้มีงานทำตามช่วงเวลาชั่วโมงการทำงานลดลงยกเว้น

ผู้มีงานทำน้อยกว่า 1 ชั่วโมงเพิ่มขึ้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.63 รองลงมาคือ ผู้มีงานทำ 30-34 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 7.85 และผู้มีงานทำ 20-29 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 6.75 และเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้านี้อุบัติการณ์ผู้มีงานทำตามช่วงเวลาชั่วโมงการทำงานเพิ่มขึ้น ยกเว้น ผู้มีงานทำ 35-39 ชั่วโมงลดลงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.48 รองลงมาคือ ผู้มีงานทำ 40-49 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 6.45 และผู้มีงานทำ 50 ชั่วโมงขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.62

แผนภูมิที่ 3 ผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ

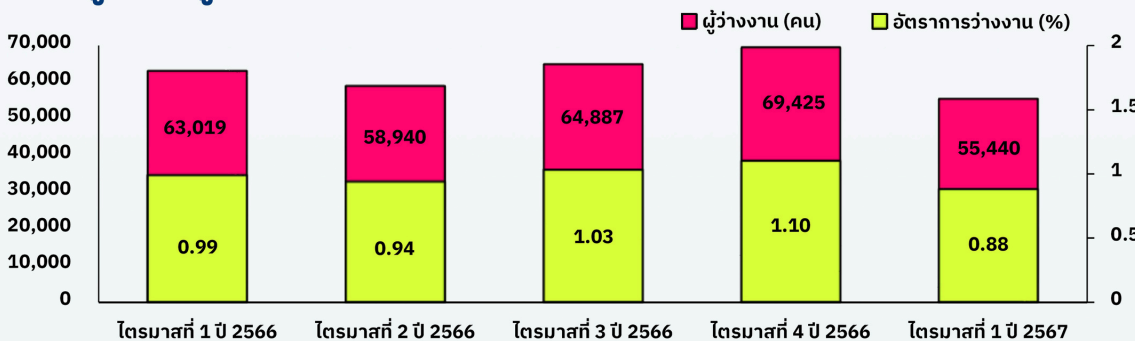
ผู้มีงานทำจำแนกตามประเภทอาชีพ

ผู้มีงานทำส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษา มากที่สุด จำนวน 1,274,519 คน คิดเป็นร้อยละ 20.64 รองลงมาคือ ระดับอุดมศึกษา จำนวน 1,261,165 คน คิดเป็น ร้อยละ 20.42 ระดับต่ำกว่าประถมศึกษา จำนวน 1,172,115 คน คิดเป็นร้อยละ 18.98 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 1,081,569 คน คิดเป็นร้อยละ 17.51 และระดับมัธยมศึกษา

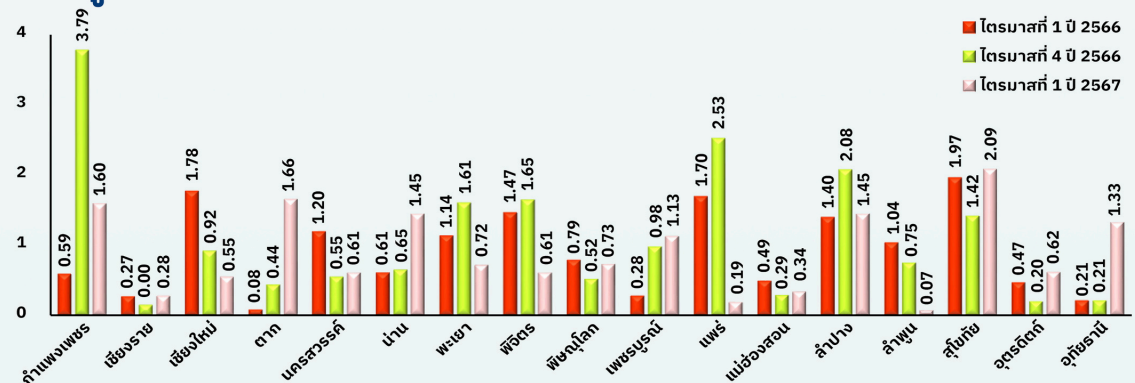
ตอนต้น จำนวน 998,812 คน คิดเป็นร้อยละ 16.17 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของช่วงปีที่ผ่านมาบุคคลที่สำเร็จ การศึกษาที่ไม่สามารถเทียบชั้นได้ลดลงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 94.28 และเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้านี้นักบุคคลที่สำเร็จ การศึกษาที่ไม่สามารถเทียบชั้นได้ลดลงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.65

หมายเหตุ 1. ไม่มีการศึกษา หมายถึง บุคคลที่ไม่เคยเข้าศึกษาในโรงเรียน หรือไม่เคยได้รับการศึกษา 2. อื่นๆ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษา ที่ไม่สามารถเทียบชั้นได้ 3. ผู้มีงานทำไม่ทราบวุฒิการศึกษา หมายถึง ไม่พบตัวผู้ให้สัมภาษณ์/คนให้ข้อมูลไม่รู้ข้อมูล

แผนภูมิที่ 4 ผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน

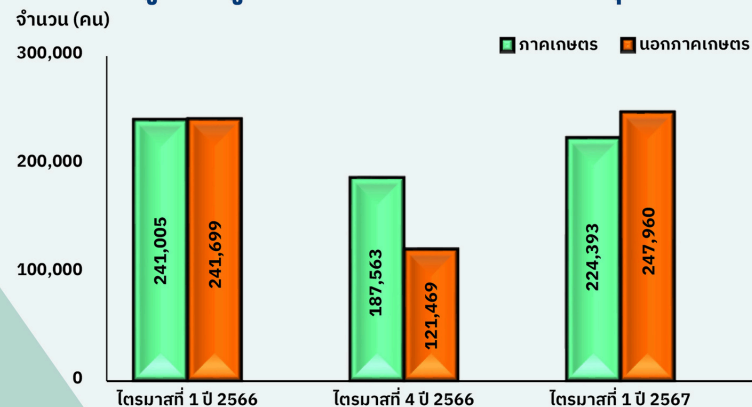
แผนภูมิที่ 5 อัตราการว่างงานจำแนกตามรายจังหวัด

ผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน

ผู้ว่างงานไตรมาสที่ 1 ปี 2567 จำนวน 55,440 คน เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของช่วงปีที่ผ่านมา ผู้ว่างงานลดลงคิดเป็น ร้อยละ 12.03 อัตราการว่างงานลดลงจากร้อยละ 0.99 เป็นร้อยละ 0.88 และเมื่อเปรียบเทียบกับภาวะการว่างงานในไตรมาสก่อนหน้านี พบว่าลดลง คิดเป็นร้อยละ 20.14 อัตราการว่างงานลดลงจากร้อยละ 1.10 เป็นร้อยละ 0.88

แผนภูมิที่ 6 ผู้เสมือนว่างงานจำแนกตามภาคอุตสาหกรรม

จังหวัดที่มีอัตราการว่างงาน 5 อันดับแรก

1 สุโขทัย
ร้อยละ 2.09

4 ลำปาง/น่าน
ร้อยละ 1.45

2 ตาก
ร้อยละ 1.66

5 อุทัยธานี
ร้อยละ 1.33

3 กำแพงเพชร
ร้อยละ 1.60

ตารางที่ 4 ผู้เสมือนว่างงานจำแนกตามภาคอุตสาหกรรมรายจังหวัด

จังหวัด	ไตรมาสที่ 1 ปี 2566		รวมภาค	ไตรมาสที่ 4 ปี 2566		รวมภาค	ไตรมาสที่ 1 ปี 2567		รวมภาค
	ภาคเกษตร	นอกภาคเกษตร		ภาคเกษตร	นอกภาคเกษตร		ภาคเกษตร	นอกภาคเกษตร	
กำแพงเพชร	21,965	34,037	56,002	26,744	17,456	44,199	25,257	37,465	62,721
เชียงราย	24,841	10,680	35,520	29,477	4,417	33,894	19,887	5,824	25,711
เชียงใหม่	59,850	81,958	141,808	21,313	35,565	56,878	21,709	35,974	57,683
ตาก	2,793	6,467	9,260	933	6,550	7,482	10,946	12,855	23,800
น่าน	822	4,515	5,337	152	4,968	5,120	910	6,589	7,500
นครสวรรค์	991	4,334	5,325	2,160	1,561	3,721	16,971	7,962	24,933
พะเยา	6,076	5,340	11,416	5,405	1,162	6,567	6,467	5,137	11,603
พิจิตร	31,548	20,000	51,548	21,459	6,990	28,449	29,645	12,547	42,193
พิษณุโลก	14,855	18,065	32,919	21,310	8,756	30,066	20,292	22,884	43,176
เพชรบูรณ์	10,393	10,395	20,788	3,242	6,292	9,533	7,513	24,221	31,733
แพร่	1,148	1,732	2,880	738	2,261	2,999	781	4,932	5,712
แม่ฮ่องสอน	5,013	307	5,320	3,471	402	3,873	1,945	573	2,517
ลำปาง	16,543	13,538	30,082	3,314	4,198	7,512	14,807	19,213	34,020
ลำพูน	4,278	8,299	12,577	1,285	985	2,270	2,286	9,595	11,882
สุโขทัย	25,634	12,375	38,009	32,784	15,794	48,578	30,010	30,649	60,659
อุตรดิตถ์	7,195	8,218	15,413	11,882	2,977	14,860	8,098	6,270	14,367
อุทัยธานี	7,063	1,440	8,502	1,896	1,135	3,031	6,871	5,271	12,142
รวม	241,005	241,699	482,705	187,563	121,469	309,032	224,393	247,960	472,352

หมายเหตุ 1. ตารางที่ 1-4 ในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวมทั้งหมดเนื่องจากมีการปิดเศษทศนิยมของข้อมูลแต่ละจำนวน ซึ่งได้จากการประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป
 2. ผู้เสมือนว่างงาน หมายถึง ผู้ทำงานน้อยกว่า 4 ชั่วโมงต่อวันโดยคิดจากผู้ที่อยู่ในภาคเกษตร ทำงาน 0-20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และผู้ที่อยู่นอกภาคเกษตรทำงาน 0-24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ผู้เสมือนว่างงาน

ผู้เสมือนว่างงานไตรมาสที่ 1 ปี 2567 จำนวน 472,352 คน จำแนกเป็นภาคเกษตร จำนวน 224,393 คน คิดเป็นร้อยละ 47.51 และนอกภาคเกษตร จำนวน 247,960 คน คิดเป็นร้อยละ 52.49 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของ ช่วงปีที่ผ่านม ภาคเกษตรลดลง คิดเป็นร้อยละ 6.89 นอกภาคเกษตรเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 2.59 และเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้านี้ ภาคเกษตรเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 19.64 นอกภาคเกษตรเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 104.13

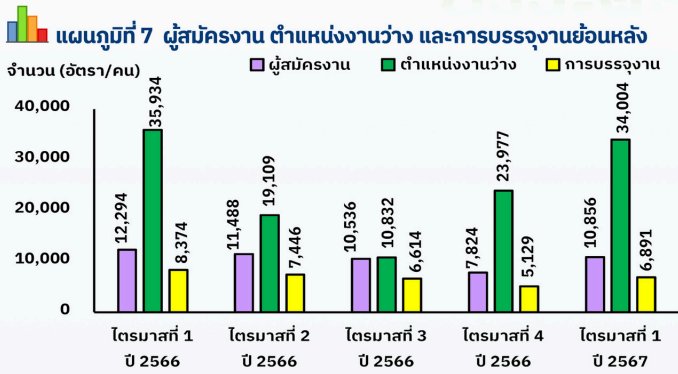
จังหวัดที่มีผู้เสมือนว่างงาน 5 อันดับแรก

“ผู้เสมือนว่างงานซึ่งเป็นกลุ่มที่ต้องให้ความสำคัญ เนื่องจากแรงงานกลุ่มนี้แม้ไม่ตกงาน แต่ก็มีรายได้ลดลงตามชั่วโมงการทำงานทำให้มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการยังชีพทั้งครัวเรือน ซึ่งอาจเป็นผลมาจากที่ธุรกิจพยายามปรับประคองธุรกิจไว้และไม่เลิกจ้างแต่ใช้วิธีลดเวลาดำเนินการแรงงานกลุ่มนี้จึงอาจได้รับผลกระทบจากรายได้ที่ลดลงตามชั่วโมงการทำงาน และหากเศรษฐกิจฟื้นตัวได้ช้าจนส่งผลให้หลายธุรกิจต้องปิดตัวลง กลุ่มคนที่เสมือนว่างงานก็จะเปลี่ยนสถานภาพเป็นผู้ว่างงานได้”

»»» ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

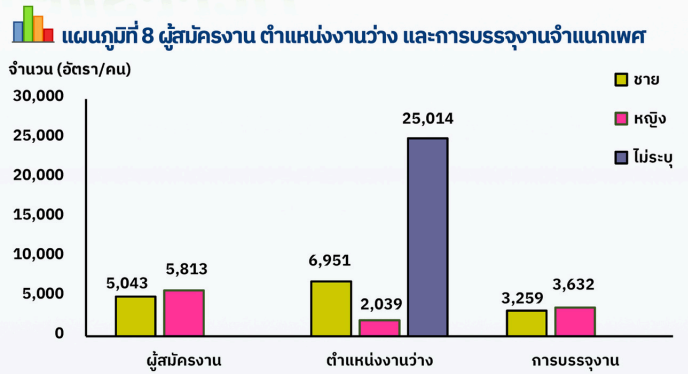
ภาวะตลาดแรงงาน

ผู้สมัครงาน จำนวน 10,856 คน **จำแนกเพศชาย** จำนวน 5,043 คน คิดเป็นร้อยละ 46.45 **เพศหญิง** จำนวน 5,813 คน คิดเป็นร้อยละ 53.55

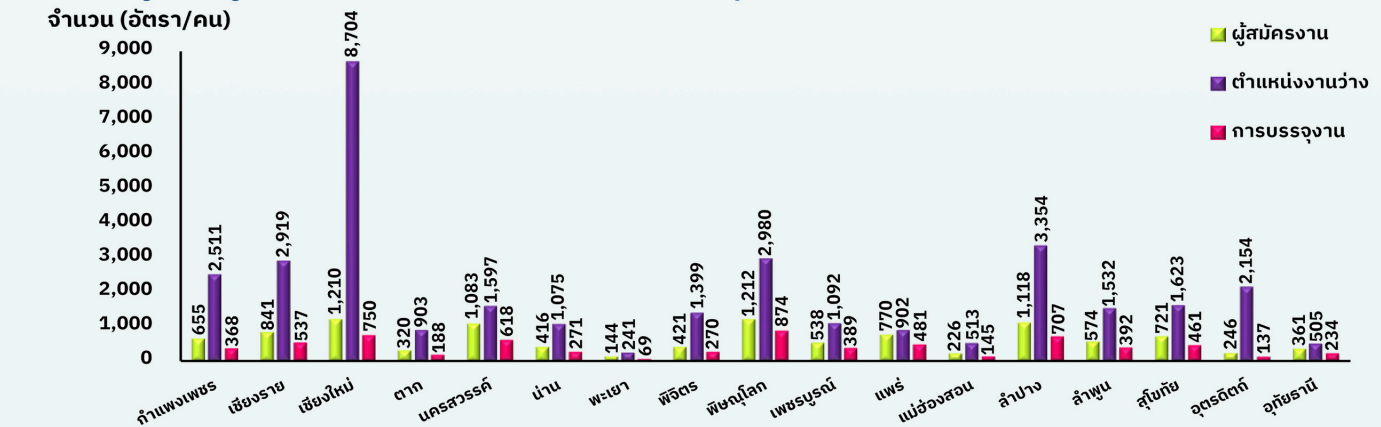
ตำแหน่งงานว่าง จำนวน 34,004 อัตรา **จำแนก เพศชาย** จำนวน 6,951 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 20.44 **เพศหญิง** จำนวน 2,039 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 6.00 และ**ไม่ระบุ** จำนวน 25,014 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 73.56

การบรรจุงาน จำนวน 6,891 คน **จำแนกเพศชาย** จำนวน 3,259 คน คิดเป็นร้อยละ 47.29 **เพศหญิง** จำนวน 3,632 คน คิดเป็นร้อยละ 52.71

เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปี 2566 ผู้สมัครงานลดลงคิดเป็นร้อยละ 11.70 ตำแหน่งงานว่างลดลงคิดเป็นร้อยละ 5.37 และการบรรจุงานลดลงคิดเป็นร้อยละ 17.71 และเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสปีก่อนหน้าผู้สมัครงานเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 38.75 ตำแหน่งงานว่างเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 41.82 และการบรรจุงานเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 34.35

แผนภูมิที่ 9 ผู้สมัครงาน ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจุงานจำแนกตามรายจังหวัด

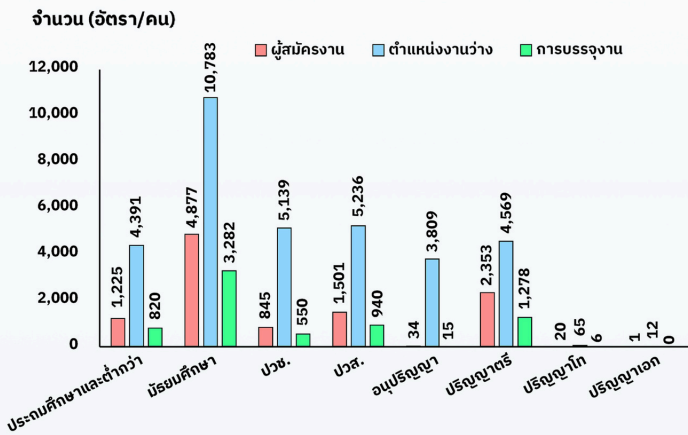
ผู้สมัครงาน จังหวัดที่มีผู้สมัครงาน 5 อันดับแรก ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 1,212 คน คิดเป็นร้อยละ 11.16 รองลงมาคือ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1,210 คน คิดเป็นร้อยละ 11.15 จังหวัดลำปาง จำนวน 1,118 คน คิดเป็นร้อยละ 10.30 จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 1,083 คน คิดเป็นร้อยละ 9.98 และจังหวัดเชียงราย จำนวน 841 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75

ตำแหน่งงานว่าง จังหวัดที่มีความต้องการแรงงาน 5 อันดับแรกได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 8,704 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 25.60 รองลงมาคือ จังหวัดลำปาง จำนวน 3,354 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 9.86 จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 2,980 อัตรา

คิดเป็นร้อยละ 8.76 จังหวัดเชียงราย จำนวน 2,919 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 8.58 และจังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 2,511 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 7.38

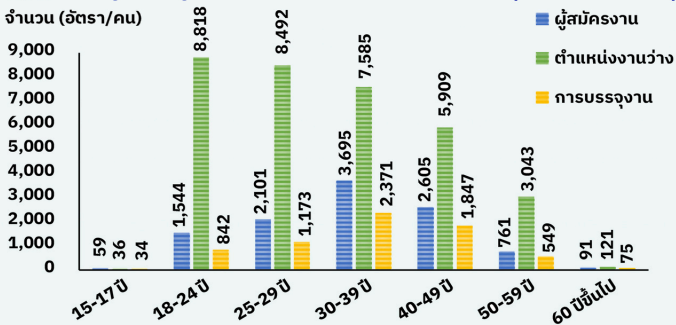
การบรรจุงาน จังหวัดที่มีผู้สมัครงาน และได้รับการบรรจุงาน 5 อันดับแรกได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 874 คน คิดเป็นร้อยละ 12.68 รองลงมาคือ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 750 คน คิดเป็นร้อยละ 10.88 จังหวัดลำปาง จำนวน 707 คน คิดเป็นร้อยละ 10.26 จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 618 คน คิดเป็นร้อยละ 8.97 และจังหวัดเชียงราย จำนวน 537 คน คิดเป็นร้อยละ 7.79

แผนภูมิที่ 10 ผู้สมัครงาน ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจงาน จำแนกตามระดับการศึกษา

ผู้สมัครงาน ระดับการศึกษาที่มีผู้สมัครงาน 5 อันดับแรก ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 4,877 คน คิดเป็นร้อยละ 44.92 รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี จำนวน 2,353 คน คิดเป็นร้อยละ 21.67 ระดับ ปวส. จำนวน 1,501 คน คิดเป็นร้อยละ 13.83

แผนภูมิที่ 11 ผู้สมัครงาน ตำแหน่งงานว่าง และการบรรจงาน จำแนกตามอายุ

ผู้สมัครงาน ช่วงอายุที่มีผู้สมัครงาน 5 อันดับแรก ได้แก่ ช่วงอายุ 30-39 ปี จำนวน 3,695 คน คิดเป็นร้อยละ 34.04 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 40-49 ปี จำนวน 2,605 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 ช่วงอายุ 25-29 ปี จำนวน 2,101 คน คิดเป็นร้อยละ 19.35 ช่วงอายุ 18-24 ปี จำนวน 1,544 คน คิดเป็นร้อยละ 14.22 และช่วงอายุ 50-59 ปี จำนวน 761 คน คิดเป็นร้อยละ 7.01

ตำแหน่งงานว่างประเภทอาชีพ 5 อันดับแรก

- 1** งานด้านการผลิต จำนวน 7,106 อัตรา
- 2** งานในด้านการผลิตต่างๆ งานทั่วไป จำนวน 3,470 อัตรา
- 3** งานด้านการประกอบอื่น ๆ จำนวน 2,429 อัตรา
- 4** ตัวแทนขายหน้าขายบริการธุรกิจอื่น ๆ จำนวน 1,656 อัตรา
- 5** พนักงานขายสินค้า (ประจำร้าน) พนักงานขายของหน้าร้าน จำนวน 998 อัตรา

ตำแหน่งงานว่างประเภทอุตสาหกรรม 5 อันดับแรก

- 1** การผลิตน้ำตาลดิบจากอ้อย จำนวน 2,146 อัตรา
- 2** การผลิตน้ำตาลบริสุทธิ์ จำนวน 1,705 อัตรา
- 3** การผลิตส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น จำนวน 1,258 อัตรา
- 4** การแปรรูปและการถนอมผลไม้และผักด้วยวิธีอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น จำนวน 1,173 อัตรา
- 5** การผลิตอาหารปรุงสำเร็จแช่แข็ง จำนวน 1,055 อัตรา

ระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า จำนวน 1,225 คน คิดเป็นร้อยละ 11.28 และระดับ ปวช. จำนวน 845 คน คิดเป็นร้อยละ 7.78

ตำแหน่งงานว่าง ระดับการศึกษาที่มีความต้องการแรงงาน 5 อันดับแรก ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 10,783 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 31.71 รองลงมาคือ ระดับ ปวส. จำนวน 5,236 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 15.40 ระดับ ปวช. จำนวน 5,139 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 15.11 ระดับปริญญาตรี จำนวน 4,569 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 13.44 และระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า จำนวน 4,391 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 12.91

การบรรจงาน ระดับการศึกษาที่ได้รับการบรรจงาน 5 อันดับแรก ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 3,282 คน คิดเป็นร้อยละ 47.63 รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี จำนวน 1,278 คน คิดเป็นร้อยละ 18.55 ระดับ ปวส. จำนวน 940 คน คิดเป็นร้อยละ 13.64 ระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า จำนวน 820 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90 และระดับ ปวช. จำนวน 550 คน คิดเป็นร้อยละ 7.98

ตำแหน่งงานว่าง ช่วงอายุที่มีความต้องการแรงงาน 5 อันดับแรก ได้แก่ ช่วงอายุ 18-24 ปี จำนวน 8,818 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 25.93 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 25-29 ปี จำนวน 8,492 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 24.97 ช่วงอายุ 30-39 ปี จำนวน 7,585 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 22.31 ช่วงอายุ 40-49 ปี จำนวน 5,909 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 17.38 และช่วงอายุ 50-59 ปี จำนวน 3,043 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 8.95

การบรรจงาน ช่วงอายุที่ได้รับการบรรจงาน 5 อันดับแรก ได้แก่ ช่วงอายุ 30-39 ปี จำนวน 2,371 คน คิดเป็นร้อยละ 34.41 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 40-49 ปี จำนวน 1,847 คน คิดเป็นร้อยละ 26.80 ช่วงอายุ 25-29 ปี จำนวน 1,173 คน คิดเป็นร้อยละ 17.02 ช่วงอายุ 18-24 ปี จำนวน 842 คน คิดเป็นร้อยละ 12.22 และช่วงอายุ 50-59 ปี จำนวน 549 คน คิดเป็นร้อยละ 7.97

การบรรจุงานประเภทอาชีพ 5 อันดับแรก

- 1 แรงงานในด้านการผลิตต่างๆ แรงงานทั่วไป
จำนวน 1,420 คน
- 2 แรงงานด้านการผลิต
จำนวน 794 คน
- 3 แรงงานด้านการประกอบอื่นๆ
จำนวน 533 คน
- 4 ตัวแทนนายหน้าขายบริการธุรกิจอื่น ๆ
จำนวน 308 คน
- 5 เสมียนพนักงานทั่วไป พนักงานธุรการ
จำนวน 265 คน

การบรรจุงานประเภทอุตสาหกรรม 5 อันดับแรก

- 1 การขายปลีกสินค้าอื่น ๆ ในร้านค้าทั่วไป
จำนวน 362 คน
- 2 การผลิตน้ำตาลดิบจากอ้อย
จำนวน 336 คน
- 3 การขายยานยนต์ใหม่ชนิดรถยนต์นั่งส่วนบุคคล
รถกระบะ รถตู้ และรถขนาดเล็กที่คล้ายกัน
จำนวน 233 คน
- 4 โรงแรม รีสอร์ท และห้องชุด
จำนวน 221 คน
- 5 การบริหารราชการส่วนภูมิภาค
จำนวน 213 คน

10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย

ความต้องการแรงงานใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย จำนวน 14,026 อัตรา

5 อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (FIRST S-CURVE)

5 อุตสาหกรรมอนาคต (NEW S-CURVE)

ที่มา : กองพัฒนาระบบบริการจัดหางาน

ภาวะการลงทุน

ตารางที่ 5 จำนวนโรงงาน เงินลงทุน และการจ้างงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการจำแนกตามรายจังหวัด

จังหวัด	จำนวนโรงงาน (แห่ง)		เงินลงทุน (ล้านบาท)		การจ้างงาน (คน)	
	ไตรมาสที่ 1 ปี 2566	ไตรมาสที่ 1 ปี 2567	ไตรมาสที่ 1 ปี 2566	ไตรมาสที่ 1 ปี 2567	ไตรมาสที่ 1 ปี 2566	ไตรมาสที่ 1 ปี 2567
กำแพงเพชร	3	3	93.20	32.00	125	59
เชียงราย	5	4	78.45	172.16	25	54
เชียงใหม่	8	3	226.29	109.68	211	23
ตาก	2	2	17.20	50.30	22	85
น่าน	0	1	0.00	2.35	0	3
นครสวรรค์	3	2	114.11	228.50	28	44
พะเยา	4	3	32.84	233.70	42	20
พิจิตร	2	1	22.60	5.00	15	2
พิษณุโลก	9	4	136.85	221.80	104	32
เพชรบูรณ์	2	2	14.20	13.25	11	15
แพร่	2	1	11.90	13.00	13	20
แม่ฮ่องสอน	0	0	0.00	0.00	0	0
ลำปาง	4	7	98.89	144.70	31	53
ลำพูน	3	6	36.50	2,138.72	21	4,515
สุโขทัย	6	3	304.43	10.20	81	11
อุตรดิตถ์	2	0	93.12	0.00	7	0
อุทัยธานี	1	1	29.51	31.54	13	5
รวม	56	43	1,310.09	3,406.90	749	4,941

การลงทุนในภาคเหนือไตรมาสที่ 1 ปี 2567 มีโรงงานที่ขออนุญาตประกอบกิจการใหม่ 43 แห่ง เงินลงทุน 3,406.90 ล้านบาทและเกิดการจ้างงาน 4,941 คน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมลดลง คิดเป็นร้อยละ 23.21 เงินลงทุนเพิ่มขึ้น คิดเป็น 2.60 เท่า และการจ้างงานเพิ่มขึ้น คิดเป็น 6.60 เท่า

จำแนกตามรายจังหวัด

จังหวัดที่มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ 5 อันดับแรก

จังหวัดที่มีมูลค่าการลงทุน 5 อันดับแรก

จังหวัดที่มีการจ้างงาน 5 อันดับแรก

ตารางที่ 6 จำนวนโรงงาน เงินลงทุน และการจ้างงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน (แห่ง)		เงินลงทุน (ล้านบาท)		การจ้างงาน (คน)	
	ไตรมาสที่ 1 ปี 2566	ไตรมาสที่ 1 ปี 2567	ไตรมาสที่ 1 ปี 2566	ไตรมาสที่ 1 ปี 2567	ไตรมาสที่ 1 ปี 2566	ไตรมาสที่ 1 ปี 2567
ผลิตภัณฑ์จากพืช	5	2	392.38	260.20	40	20
อาหาร	3	6	59.22	299.10	53	138
เครื่องดื่ม	2	1	80.00	4.50	95	7
เครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	2	1	61.49	30.00	116	80
แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	8	2	183.89	69.75	162	9
ผลิตภัณฑ์กระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	0	1	0.00	42.89	0	18
เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	1	1	20.60	39.50	5	6
ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	3	5	30.00	146.34	19	32
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	1	2	4.20	181.00	7	16
ผลิตภัณฑ์โลหะ	13	7	159.39	152.68	83	65
ผลิตภัณฑ์โลหะ	1	1	52.00	2.20	48	0
ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	0	2	0.00	16.14	0	20
ยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	0	1	0.00	4.70	0	7
การผลิตอื่นๆ	17	11	266.92	2,157.90	121	4,523
รวม	56	43	1,310.09	3,406.90	749	4,941

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการ 5 อันดับแรก

อุตสาหกรรมที่มีมูลค่าการลงทุน 5 อันดับแรก

อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงาน 5 อันดับแรก

การไปทำงานต่างประเทศ

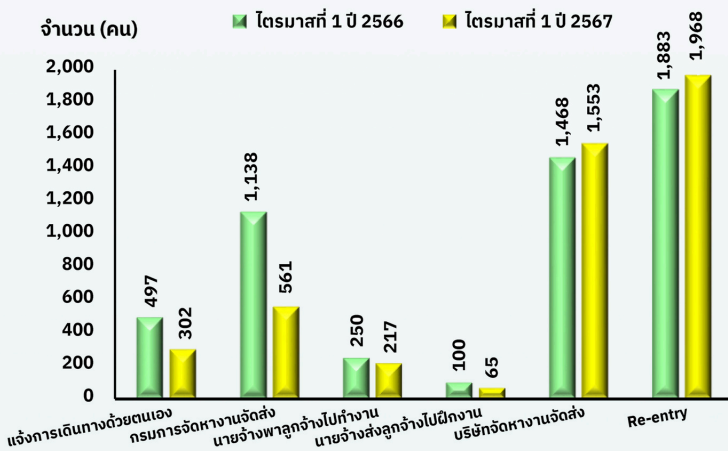
คนหางานที่ได้รับอนุญาตให้ไปทำงานต่างประเทศไตรมาสที่ 1 ปี 2567 จำนวน 2,698 คน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน คิดเป็นร้อยละ 21.87 สำหรับ RE- ENTRY จำนวน 1,968 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน คิดเป็นร้อยละ 4.51

ชาย 2,122 คน
(78.65%)

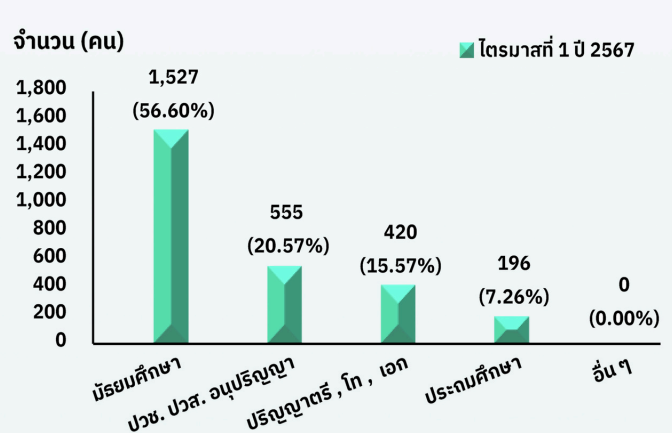

หญิง 576 คน
(21.35%)

แผนภูมิที่ 12 จำนวนคนหางานที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนก 5 วิธีการเดินทาง

แผนภูมิที่ 13 จำนวนคนหางานที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา

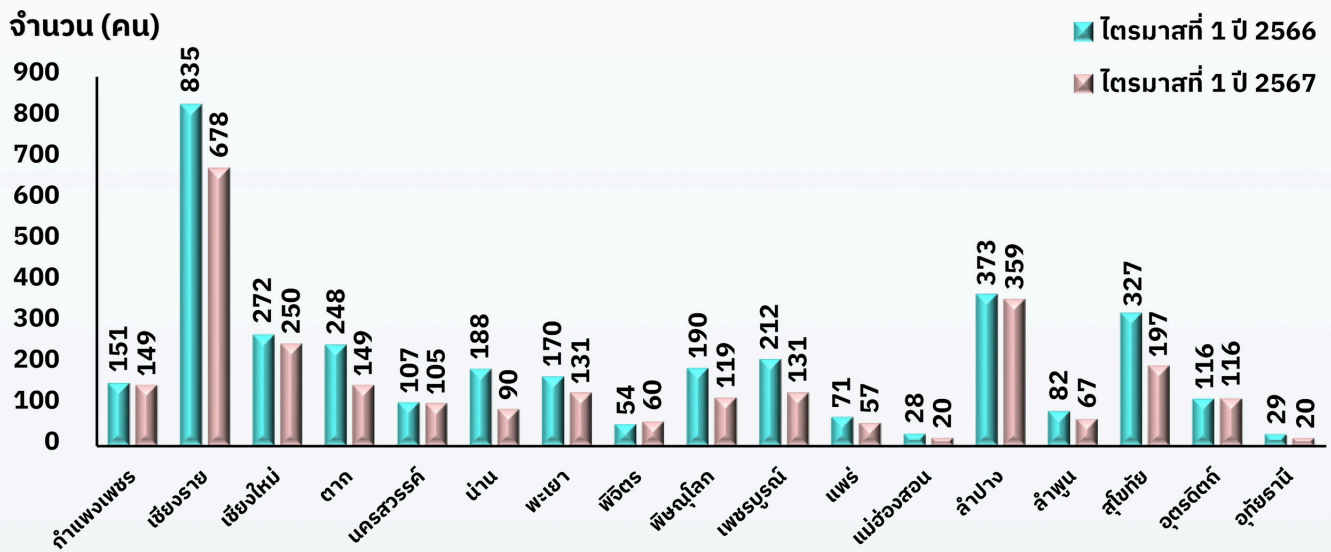
จำแนกวิธีการเดินทางไปทำงานต่างประเทศ

- 1 บริษัทจัดหางานจัดส่ง
1,553 คน (57.56%)
- 2 กรมการจัดหางานจัดส่ง
561 คน (20.79%)
- 3 แจ้งการเดินทางด้วยตนเอง
302 คน (11.19%)
- 4 นายจ้างพาลูกจ้างไปทำงาน
217 คน (8.04%)
- 5 นายจ้างส่งลูกจ้างไปทำงาน
65 คน (2.41%)

ประเทศที่คนหางานเดินทางไปทำงาน 5 อันดับแรก

- อันดับ 1 **ไต้หวัน**
1,170 คน (43.37%)
- อันดับ 2 **สาธารณรัฐเกาหลี**
536 คน (19.87%)
- อันดับ 3 **ญี่ปุ่น**
350 คน (12.97%)
- อันดับ 4 **นิวซีแลนด์**
76 คน (2.82%)
- อันดับ 5 **สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว**
67 คน (2.48%)

แผนภูมิที่ 14 จำนวนคนหางานที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามจังหวัด

จังหวัดที่คนหางานเดินทางไปทำงานต่างประเทศ 5 อันดับแรก

1. เชียงราย 678 คน (25.13%)

2. ลำปาง 359 คน (13.31%)

3. เชียงใหม่ 250 คน (9.27%)

4. สุโขทัย 197 คน (7.30%)

5. กำแพงเพชร / ตาก 149 คน เท่ากัน (5.52%)

➤➤➤ ที่มา : กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ

การทำงานของคนต่างด้าว

คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานในภาคเหนือ ณ เดือนมีนาคม 2567 จำนวน 302,676 คน เมื่อเปรียบเทียบกับ ณ เดือนมีนาคม 2566 เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 8.34

ชาย 156,090 คน
ร้อยละ 51.57

146,586 คน
ร้อยละ 48.43 **หญิง**

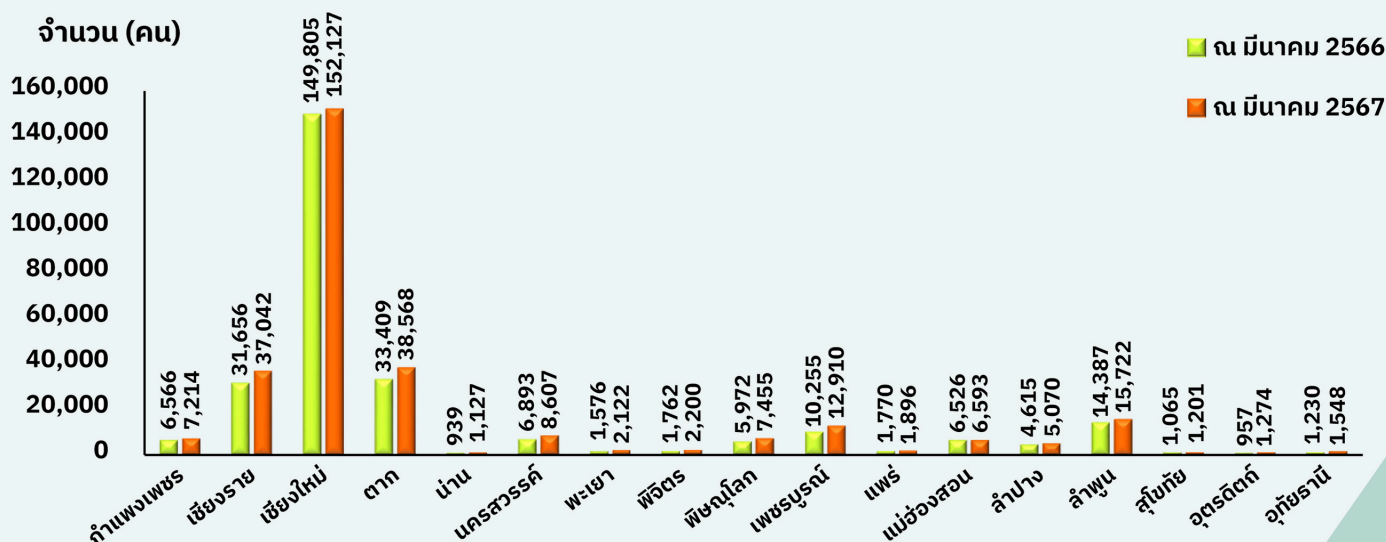
จำนวนคนต่างด้าวจำแนกตามประเภทที่ได้รับอนุญาตทำงาน

จำแนกตามรายจังหวัด 5 อันดับแรก

- 1 เชียงใหม่**
152,127 คน (50.26%)
- 2 ตาก**
38,568 คน (12.74%)
- 3 เชียงราย**
37,042 คน (12.24%)
- 4 ลำพูน**
15,722 คน (5.19%)
- 5 เพชรบูรณ์**
12,910 คน (4.27%)

แผนภูมิที่ 15 จำนวนคนต่างด้าวจำแนกตามรายจังหวัด

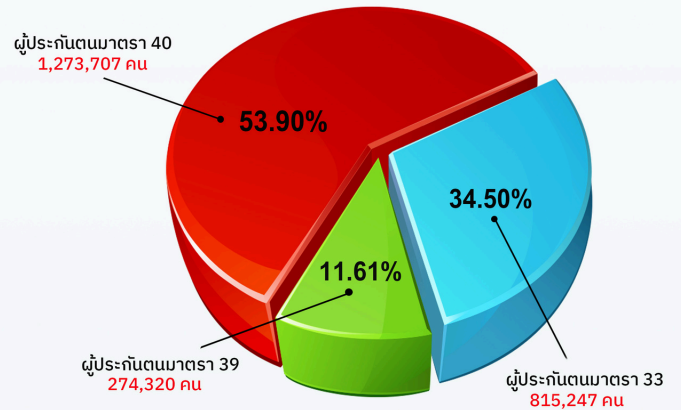
ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว

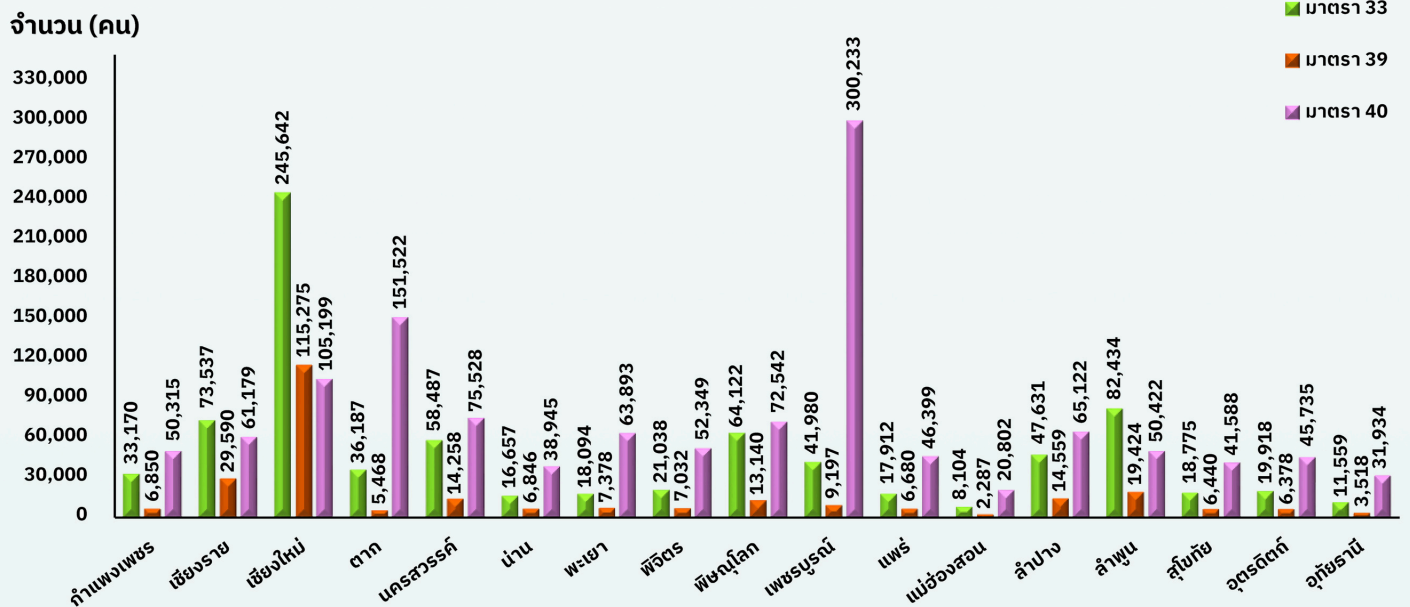
ผู้ประกันตนลูกจ้างของกองทุนประกันสังคม

สถิติ ผู้ประกันตนมาตรา 33 มาตรา 39 และมาตรา 40 ณ เดือนมีนาคม 2567 จำนวน 2,363,274 คน จำแนกเป็นผู้ประกันตนมาตรา 33 จำนวน 815,247 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 ผู้ประกันตนมาตรา 39 จำนวน 274,320 คน คิดเป็นร้อยละ 11.61 และผู้ประกันตนมาตรา 40 จำนวน 1,273,707 คน คิดเป็นร้อยละ 53.90

แผนภูมิที่ 16 จำนวนผู้ประกันตนมาตรา 33 มาตรา 39 และมาตรา 40

แผนภูมิที่ 17 จำนวนผู้ประกันตนมาตรา 33 มาตรา 39 และมาตรา 40 จำแนกตามรายจังหวัด

ผู้ประกันตนมาตรา 33 จำแนกตามรายจังหวัด 5 อันดับแรก

- เชียงใหม่** 245,642 คน (30.13%)
- ลำพูน** 82,434 คน (10.11%)
- เชียงใหม่** 73,537 คน (9.02%)
- พิษณุโลก** 64,122 คน (7.87%)
- นครสวรรค์** 58,487 คน (7.17%)

ผู้ประกันตนมาตรา 39 จำแนกตามรายจังหวัด 5 อันดับแรก

- เชียงใหม่** 115,275 คน (42.02%)
- เชียงใหม่** 29,590 คน (10.79%)
- ลำพูน** 19,424 คน (7.08%)
- ลำปาง** 14,559 คน (5.31%)
- นครสวรรค์** 14,258 คน (5.20%)

ผู้ประกันตนมาตรา 40 จำแนกตามรายจังหวัด 5 อันดับแรก

- เพชรบูรณ์** 300,233 คน (23.57%)
- ตาก** 151,522 คน (11.90%)
- เชียงใหม่** 105,199 คน (8.26%)
- นครสวรรค์** 75,528 คน (5.93%)
- พิษณุโลก** 72,542 คน (5.70%)

ที่มา : สำนักเงินสมทบ สำนักเสริมสร้างควมมั่นคงแรงงานนอกระบบ โดย : กองวิจัยและพัฒนา สำนักงานประกันสังคม

ตารางที่ 7 จำนวนผู้รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน จำแนกสาเหตุการออกจากงานรายจังหวัด

จังหวัด	ไตรมาสที่ 1 ปี 2566				ไตรมาสที่ 1 ปี 2567			
	เลิกจ้าง	ลาออก	สิ้นสุดสัญญาจ้าง	รวม	เลิกจ้าง	ลาออก	สิ้นสุดสัญญาจ้าง	รวม
กำแพงเพชร	129	1,689	177	1,995	197	1,745	342	2,284
เชียงราย	418	5,049	416	5,883	479	4,875	410	5,764
เชียงใหม่	1,808	13,212	862	15,882	2,245	13,163	1,162	16,570
ตาก	110	1,418	176	1,704	167	1,582	241	1,990
น่าน	119	1,164	149	1,432	77	1,345	210	1,632
นครสวรรค์	335	3,816	245	4,396	402	3,649	407	4,458
พะเยา	128	964	280	1,372	55	1,232	156	1,443
พิจิตร	43	1,264	154	1,461	65	1,043	261	1,369
พิษณุโลก	235	3,963	426	4,624	414	4,075	733	5,222
เพชรบูรณ์	276	2,996	247	3,519	262	2,955	340	3,557
แพร่	206	1,129	128	1,463	137	1,124	118	1,379
แม่ฮ่องสอน	35	414	51	500	35	297	134	466
ลำปาง	334	2,951	430	3,715	532	2,668	533	3,733
ลำพูน	743	6,135	821	7,699	927	4,839	520	6,286
สุโขทัย	32	1,260	119	1,411	54	1,135	218	1,407
อุตรดิตถ์	55	911	105	1,071	79	978	165	1,222
อุทัยธานี	38	644	67	749	38	593	87	718
รวม	5,044	48,979	4,853	58,876	6,165	47,298	6,037	59,500

หน่วย : คน

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม

จำแนกสาเหตุการออกจากงาน 3 กรณี

เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาพบว่าจำนวนผู้รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานจำแนกสาเหตุการเลิกจ้างลดลง คิดเป็นร้อยละ 22.22 การลาออกลดลง คิดเป็นร้อยละ 3.43 และสิ้นสุดสัญญาจ้างลดลง คิดเป็นร้อยละ 24.40

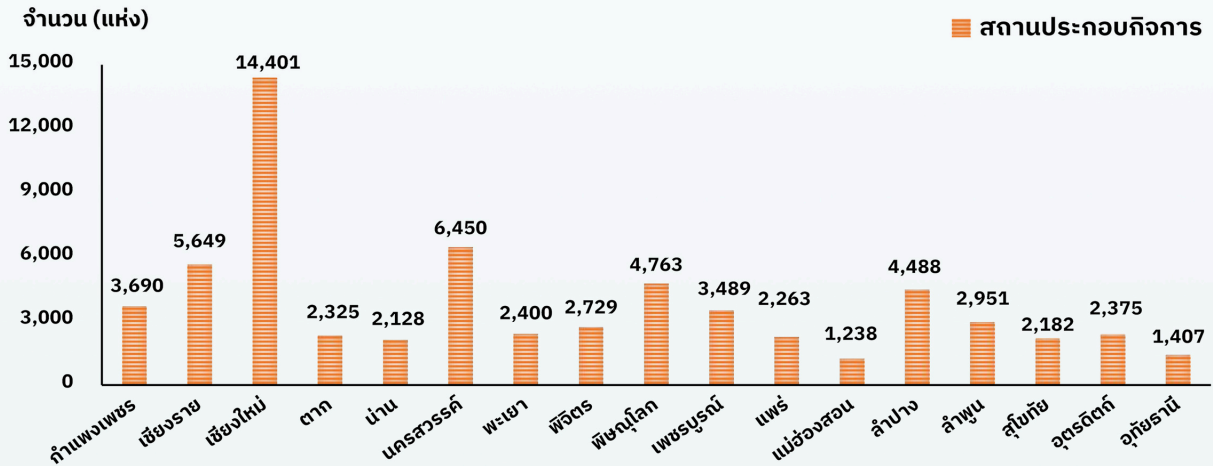
จังหวัดที่มีการออกจากงาน 5 อันดับแรก

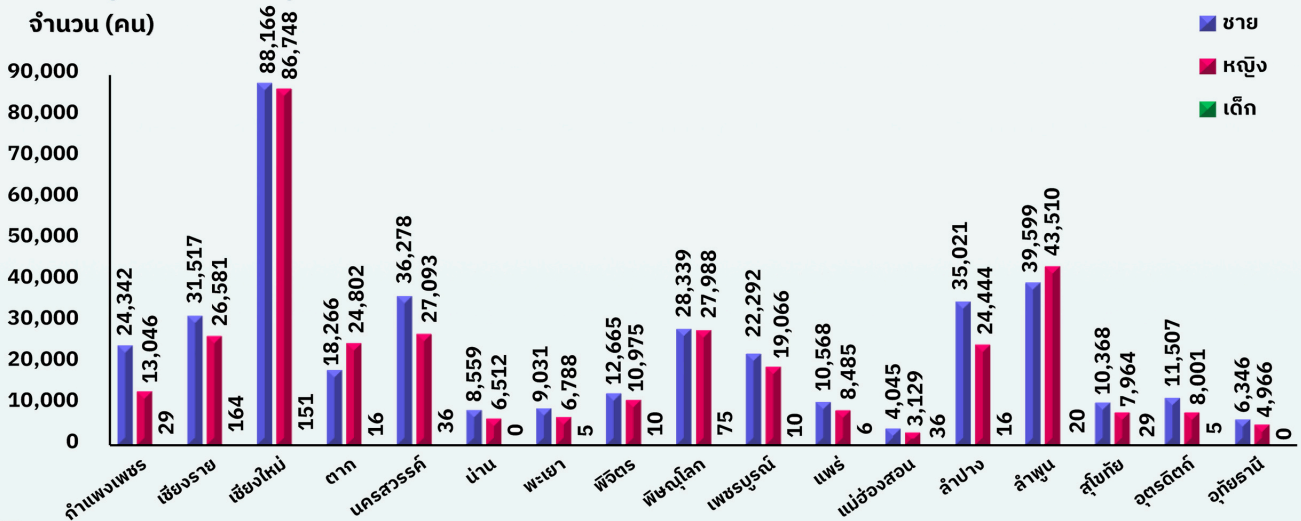
สถานประกอบการกิจการภาคเหนือ

สถานประกอบการกิจการในภาคเหนือ ณ เดือนมีนาคม 2567 จำนวน 64,928 แห่ง มีลูกจ้างทั้งหมด 747,615 คน จำแนกลูกจ้างชาย จำนวน 396,909 คน คิดเป็นร้อยละ 53.09 ลูกจ้างหญิง จำนวน 350,098 คน คิดเป็นร้อยละ 46.83 และลูกจ้างเด็ก จำนวน 608 คน คิดเป็นร้อยละ 0.08 ของจำนวนลูกจ้างทั้งหมด

แผนภูมิที่ 18 จำนวนสถานประกอบการจำแนกตามรายจังหวัด

แผนภูมิที่ 19 จำนวนลูกจ้างจำแนกตามรายจังหวัด

จังหวัดที่มีจำนวนสถานประกอบการมากที่สุด 5 อันดับแรก

จังหวัดที่มีจำนวนลูกจ้างมากที่สุด 5 อันดับแรก

ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดลำปาง

บทความ

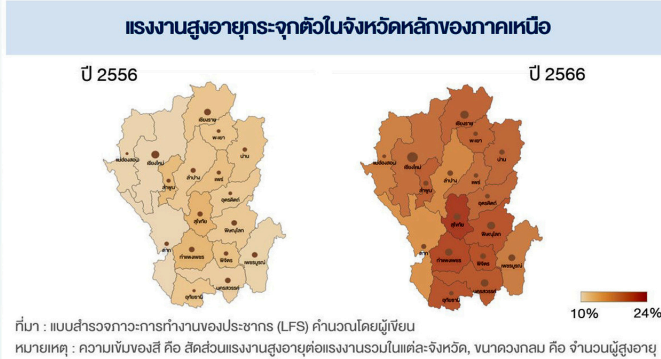
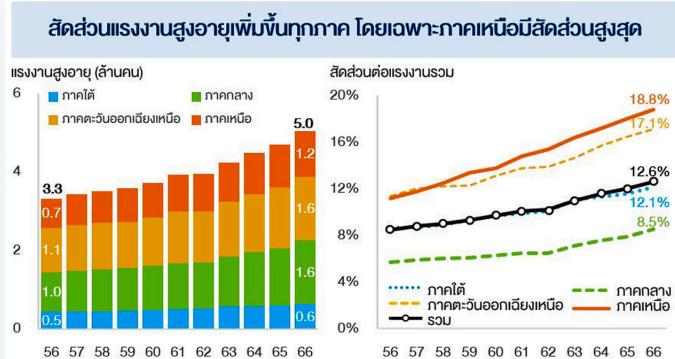
“แรงงานสูงวัยปรับตัวอย่างไร...ให้ทันเทรนด์”

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเป็นประเด็นที่ทั่วโลกให้ความสำคัญลำดับต้น ๆ และเตรียมพร้อมรับมือกับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อเศรษฐกิจและสังคม เช่นเดียวกับประเทศไทยที่ตลาดแรงงานกำลังปรับตัวเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ สำหรับภาคเหนือมีสัดส่วนแรงงานสูงอายุมากที่สุดและเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยเฉพาะแรงงานสูงอายุในภาคเกษตรมีรายได้ต่ำสุดและมีภาระหนี้สะสม ดังนั้น งานศึกษานี้จะฉายภาพลักษณะของแรงงานสูงอายุในภาคเหนือ รวมทั้ง ถอดบทเรียนเชิงนโยบายจากต่างประเทศ และชวนคิดแนวทางส่งเสริมการจ้างงานแรงงานสูงอายุในเชิงพื้นที่ เพื่อช่วยยกระดับรายได้และลดภาระหนี้ของแรงงานสูงอายุได้อย่างยั่งยืน

นิยามแรงงานสูงอายุ มีความหลากหลายตามบริบทของแต่ละประเทศ และศักยภาพร่างกายที่เหมาะสม ทำให้นิยามค่อนข้างกว้าง ตั้งแต่อายุ 45-65 ปี อากาศในสหรัฐฯ หมายถึง แรงงานที่มีอายุตั้งแต่ 55 ปีขึ้นไป [1] ขณะที่ในญี่ปุ่น หมายถึง แรงงานที่มีอายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไป สำหรับงานศึกษานี้ แรงงานสูงอายุ หมายถึง **แรงงานที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป** โดยอิงนิยามของประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับนิยามอายุประชากรขององค์การสหประชาชาติด้วย (United Nations : UN)

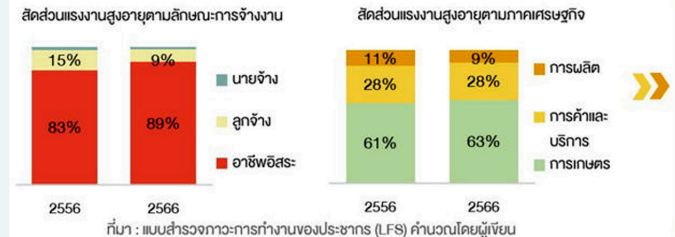
1. ภาคเหนือมีสัดส่วนแรงงานสูงอายุมากที่สุด ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอิสระในภาคเกษตร รายได้หลังเกษียณลดลงเกินครึ่ง

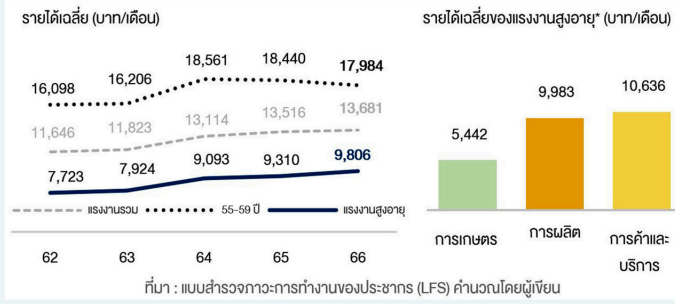
10 ปีที่ผ่านมา แรงงานสูงอายุของไทยเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ข้อมูล ปี 2566 มีจำนวน 5.1 ล้านคน เพิ่มขึ้นกว่า 52% เมื่อเทียบกับปี 2556 ที่มีจำนวน 3.3 ล้านคน สอดคล้องกับสัดส่วนแรงงานสูงอายุที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่องจาก 8.5% เป็น 12.6% และเมื่อพิจารณาสัดส่วนแรงงานสูงอายุ แยกรายภาคพบว่า สัดส่วนแรงงานสูงอายุเพิ่มขึ้นต่อเนื่องทุกภาค โดยภาคเหนือ มีสัดส่วนแรงงานสูงอายุมากที่สุด (18.8%) รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (17.1%) ภาคใต้ (12.1%) และภาคกลาง (8.5%)

แรงงานผู้สูงอายุในภาคเหนือ ปี 2566 มีจำนวน 1.2 ล้านคน เพิ่มขึ้นกว่า 58% จาก 0.7 ล้านคน ในปี 2556 หากพิจารณาแยกรายจังหวัด พบว่า จำนวนแรงงานสูงอายุเพิ่มขึ้นในทุกจังหวัด โดย 3 จังหวัดแรกที่มีจำนวนแรงงานสูงอายุมากที่สุด คือ เชียงใหม่ (1.9 แสนคน) เชียงราย (1.2 แสนคน) และพิษณุโลก (1.0 แสนคน) อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามสัดส่วนแรงงานสูงอายุต่อแรงงานรวม พบว่า 3 จังหวัดแรกที่มีสัดส่วนแรงงานสูงอายุมากที่สุด คือ สุโขทัย (22.0%) กำแพงเพชร (20.8%) และพิจิตร (20.3%)

แรงงานสูงอายุภาคเหนือส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอิสระ ทั้งนี้ ประมาณ 60% เป็นเกษตรกรในภาคเกษตร ที่เหลืออยู่ภาคการค้า บริการ และการผลิต

หลังอายุ 60 ปี รายได้แรงงานภาคเหนือลดลง 55% แต่ยังมีภาระหนี้สะสม โดยเฉพาะแรงงานสูงอายุในภาคเกษตร

เมื่อเกษียณอายุแรงงานมีรายได้อัตราลดลง 55% เช่นปี 66 จากรายได้ 17,984 บาท เหลือ 9,806 บาท ทำให้มีโอกาสที่รายได้ไม่เพียงพอค่าใช้จ่ายและการหนี้ ซึ่งเห็นได้ชัดเจนขึ้นหลังโควิด-19 ที่หนี้เสียของผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นสูงกว่าช่วงวัยอื่น [2] นอกจากนี้ แรงงานสูงอายุในภาคเกษตรโดยเฉลี่ยมีรายได้อีกเพียง 5,513 บาท ต่อเดือน และมีสัดส่วนสูงถึง 62% ของแรงงานสูงอายุทั้งหมด ส่วนใหญ่กว่า 72% มีรายได้น้อยพอชำระหนี้ ประกอบกับมาตรการช่วยเหลือด้วยการยึดอายุสัญญาของสถาบันการเงินที่ผ่านมา ส่งผลให้ภาระหนี้สะสมข้ามสู่วัยเกษียณและมีแนวโน้มปิดจบหนี้ได้ยาก [3]

2. ถอดบทเรียนจากต่างประเทศ : ญี่ปุ่น ต้นแบบนโยบายสร้างรายได้ให้แรงงานสูงอายุ ด้วยนโยบายภาพรวมร่วมกับเชิงพื้นที่

ประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศรองรับสังคมสูงอายุด้วยระบบสวัสดิการและเงินบำนาญ แต่การพึ่งพาระบบดังกล่าวเพียงอย่างเดียวอาจนำไปสู่ปัญหาหนี้สาธารณะได้ ดังนั้น **นโยบายขยายอายุเกษียณ จึงถูกนำมาใช้เพื่อช่วยสร้างรายได้ที่ยั่งยืน** ตัวอย่างของประเทศญี่ปุ่นที่เข้าสู่สังคมสูงอายุอย่างเต็มรูปแบบ และเป็นต้นแบบในการแก้ปัญหาสังคมสูงอายุ ยังมีการให้ความสำคัญกับ**คุณค่าของประสบการณ์ ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องของแรงงานสูงอายุ** ดังนั้น เมื่อแรงงานมีอายุมากขึ้น ภาครัฐก็ช่วยสนับสนุนให้ทำงานต่อ และแรงงานสูงอายุกุมองในเชิงบวกเมื่อเทียบกับประเทศอื่น^[4] **อีกทั้งมีมาตรการหลักในการขยายอายุการจ้างงาน มาตรการจูงใจการจ้างแรงงานสูงอายุทั้งในและนอกภาคเกษตร ตลอดจนมาตรการสร้างรายได้ให้แก่ผู้สูงอายุในเชิงพื้นที่ อาทิ อิโรโดริโมเดล**

ขยายอายุเกษียณในระบบประกันสังคม^[5]

- เดิมกำหนดให้รับเงินบำนาญ เมื่ออายุครบ 65 ปี ขยายเป็น 70 ปี

แก้ไขกฎหมายการจ้างงานผู้สูงอายุ^[6]

- ส่งเสริมให้ทำงาน จนอายุครบ 70 ปี
- จ้างงานอย่างต่อเนื่องจนพนักงานอายุ 70 ปี หากพนักงานสมัครใจ

ส่งเสริมสมัครงานผ่านศูนย์บริการจัดหางานของรัฐ

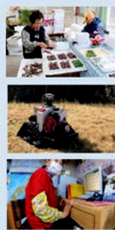
- Hello Work สำหรับคนอายุ 45-65 ปี และมากกว่า 65 ปี สมัคร และฝึกอบรมงานที่เป็นความต้องการของตลาด เพื่อเพิ่มโอกาสในการได้งานประจำ^[7]
- Silver Human Resource Centre (SHRC) หรือ ศูนย์จัดหางานที่มีลักษณะเบาและง่าย ละเอียด ได้ค่าจ้างที่ต่ำกว่าระบบค่าจ้างขั้นต่ำ

รูปภาพ : interactiongreen.com, nippon.com, asia.nikkei.com and HRMasia.com

นอกภาคเกษตร

ภาคเกษตร

ขยายอายุการจ้างงานทั้ง full-time / part-time ตามศักยภาพของผู้สูงอายุ

- **การค้า :** เน้นใช้ความรู้และประสบการณ์ในการแนะนำผลิตภัณฑ์ เช่น ธุรกิจค้าปลีกเริ่มขยายอายุเกษียณเป็น 80 ปี
- **บริการ :** เน้นการรวมกลุ่มของผู้สูงอายุในกิจกรรมบริการ ครูสอนพิเศษ นักแปล เอกสาร ทำสวนและงานซ่อมประตูหน้าต่าง ดูแลเด็กและผู้สูงอายุ ผู้ช่วยหรือนักท่องเที่ยวในสนามบิน และงานขนส่ง
- **ก่อสร้าง :** ขยายการจ้างงานถึงอายุ 65 ปี เพื่อทดแทนกำลังแรงงานที่ลดลง

- **สร้างแรงจูงใจให้คนหนุ่มสาวกลับมาทำเกษตรร่วมกับแรงงานสูงอายุ** เช่น การให้เกษตรกรมีฐานะเป็นนิติบุคคล ตลอดจนผลประโยชน์ทางภาษี
- **ปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชที่ใช้แรงงานน้อยเพื่อให้เหมาะกับผู้สูงอายุ** จากเดิมที่เป็นงานหนักมาเป็นงานเบาที่เน้นการใช้องค์ความรู้ ความชำนาญ และสร้างมูลค่าเพิ่ม
- **นำเทคโนโลยีหุ่นยนต์หรือเครื่องจักรมาใช้ในงานเกษตรมากขึ้น** เช่น เกษตรกรในจังหวัดโซตมา-โซใช้หุ่นยนต์ช่วยในการหยอดเมล็ดและปลูกผักในโรงเรือน
- **ฝึกฝนแรงงานสูงอายุให้มีทักษะด้านเทคโนโลยี ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล** โซเซียลมีเดีย เป็นเครื่องมือจับพื้นฐานเชื่อมโยงตลาด เพื่อเพิ่มช่องทางสร้างรายได้

กรณีศึกษาโมเดลแรงงานสูงอายุในเชิงพื้นที่ของญี่ปุ่น : “อิโรโดริ” ธุรกิจใบไม้ที่ผู้สูงอายุทุกคนสามารถเป็นเจ้าของกิจการ และสร้างรายได้ให้ท้องถิ่น

“อิโรโดริ” ถูกนำมาใช้ในคามิคิตส์ เมืองชนบทที่ตั้งอยู่บนเกาะชิโกกุของญี่ปุ่น ภูมิประเทศแวดล้อมด้วยภูเขา **ประชากรเกินครึ่งของเมืองนี้เป็นผู้สูงอายุ** ขณะที่การปลูกส้มแมนดารินที่เป็นอาชีพหลักลดลงจากสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย ทำให้ขาดแคลนทั้งงานและรายได้ ต่อมา ปี ค.ศ.1987 **องค์กรเกษตรและรัฐบาลท้องถิ่นต้องการสร้างรายได้ให้กับผู้สูงอายุและท้องถิ่น จึงจัดตั้งสหกรณ์อิโรโดริ และริเริ่ม “ธุรกิจใบไม้”** เช่น ใบเมเปิ้ล พืช บัว ซึ่งหาได้ทั่วไปในพื้นที่ โดยเป็นงานที่ใช้แรงงานน้อย และใช้องค์ความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้สูงอายุในการคัดเลือกใบไม้ แล้วส่งขายให้กับร้านอาหารทั่วประเทศ เพื่อใช้ในการตกแต่งอาหารญี่ปุ่น

ความสำเร็จของธุรกิจใบไม้

- 1 สร้างรายได้ให้ผู้สูงอายุ 16,752 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อคนต่อปี** ทำให้ผู้สูงอายุพึ่งพาตนเอง ดูแลครอบครัวได้ และภูมิใจในการสร้างประโยชน์ให้ท้องถิ่น
- 2 ลดค่ารักษาบริการทางการแพทย์** ผู้สูงอายุได้ออกกำลังกาย และสุขภาพจิตดี จากการพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้สูงอายุในชุมชน
- 3 สร้างแรงบันดาลใจให้คนหนุ่มสาวกลับบ้านเกิด** รวมถึงคนจากเมืองอื่นเพื่อเรียนรู้ ฝึกอบรม และต่อยอดงานกับผู้สูงอายุ

ปัจจัยที่ทำให้ “อิโรโดริโมเดล” ประสบความสำเร็จ

- **สร้าง mindset ว่า ผู้สูงอายุคือกลุ่มคนสำคัญต่อชุมชนและประเทศชาติ** โดยสร้างแรงจูงใจให้ผู้สูงอายุ**ตั้งศักยภาพ** เรียนรู้และพัฒนาตัวเองเสมอ
- **รวมกลุ่ม** เพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้แบบเก่าและการค้าขายแบบใหม่ รวมทั้ง เพิ่มอำนาจต่อรองราคาสินค้า และ**หาตลาดรองรับ**
- **เน้นงานเบา สร้างมูลค่าเพิ่มจากสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่น** อาทิ ใบเมเปิ้ล พืช บัว โดยอาศัย**องค์ความรู้ ความชำนาญ** ที่เป็น**จุดแข็งของผู้สูงอายุมาใช้ประโยชน์** เช่น วิธีการเลือกช่วงเวลาเก็บเกี่ยวใบไม้ที่เหมาะสม
- **พัฒนาทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และแอปพลิเคชัน** อิโรโดริพัฒนาหน้าจอคอมพิวเตอร์ให้ใช้งานง่ายด้วยภาษาญี่ปุ่น ทำให้สมาชิก 83% ใช้งานได้ง่าย และช่วยบริหารคลังสินค้าและคำสั่งซื้อของลูกค้ามายังเกษตรกร รวมทั้ง ช่วยวิเคราะห์ตลาด
- **ควบคุมคุณภาพสินค้าโดยใช้ Barcode** เพื่อระบุชื่อสินค้าและเกษตรกร การแจ้ง Top rank ช่วยให้เกษตรกรมีแรงจูงใจพัฒนาและรักษาคุณภาพสินค้า ปัจจุบัน เมืองคามิคิตส์ เป็นแหล่งจำหน่ายใบไม้ตกแต่งอันดับ 1 ของญี่ปุ่น

3. ประเด็นที่ได้จากการลงพื้นที่ : ภาวะสู่ความสำเร็จในการสร้างรายได้และลดภาระหนี้ของแรงงานสูงอายุในท้องถิ่น

ประเทศไทยมีนโยบายสนับสนุนการจ้างแรงงานสูงอายุเช่นกัน โดยการขยายอายุเกษียณในตำแหน่งที่ขาดแคลนและอาศัยประสบการณ์ ควบคู่กับภาคการเงินที่มีมาตรการแก้หนี้ครัวเรือนอย่างยั่งยืน อย่างไรก็ตาม แรงงานสูงอายุส่วนใหญ่เป็นแรงงานเกษตรในภูมิภาคที่มีรายได้ต่ำและการหนี้สะสม ดังนั้น การออกแบบนโยบายที่ตอบโจทย์เชิงพื้นที่ร่วมด้วยเป็นสิ่งจำเป็น เช่นเดียวกับญี่ปุ่นที่นำโรโดริโมเดลมาใช้ในพื้นที่ชนบท สำหรับตลาดแรงงานสูงอายุในภาคเหนือเห็นการจ้างงานในระบบอยู่บ้าง แต่รองรับได้เพียงบางส่วน อาทิ ร้านอาหาร ร้านนวดสปา และโรงงานผลิตขนม ทำให้ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอิสระในภาคเกษตร อย่างไรก็ตาม ตลาดแรงงานสูงอายุในภาคเกษตรที่เข้มแข็งอยู่ในรูปแบบของการรวมกลุ่มคนรุ่นใหม่มาช่วยขับเคลื่อนให้เกิดมุมมองใหม่ ผสมผสานกับความชำนาญของคนรุ่นใหญ่ ในเชิงบูรณาการร่วมกับชุมชน และปรับใช้เทคโนโลยีร่วมด้วย

ตัวอย่างที่น่าสนใจ	มองเห็นโอกาสอะไร	กุญแจแห่งความสำเร็จ	ทำอย่างไรให้ยั่งยืน
<p>I Love Flower Farm</p> 	<p>คุณปิยะ-ณิศาธิ์ บุญมา เกษตรกรผู้ปลูกไม้ดอกตัดขาย จ.เชียงใหม่ เดิมประสบปัญหาหาราคาดอกไม้ที่ไม่แน่นอน เห็นโอกาสจากการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จึงรวมกลุ่มเกษตรกรและพัฒนากลุ่มคน เปิดให้คนเข้าชมสวนดอกไม้ เพื่อทำการตลาดให้คนรู้จักมากขึ้น ทำให้ผู้สูงอายุมีรายได้ จากการจับรดฟองชุมชนรับส่ง และทำชุดขนมบำรุงสมุนไพรต้อนรับนักท่องเที่ยว คนในชุมชนมีรายได้ จากการนำสินค้ามาขายในพื้นที่ลานจอดรถ ทำโรดจุดจัดสรรในรูปแบบวิสาหกิจชุมชนรวมทั้ง กระจายคำสั่งซื้อให้กับสวนดอกไม้อื่น ๆ ในพื้นที่</p>	<p>1. ตลาดรองรับชัดเจน หาดตลาดให้เจอ และพัฒนาสินค้า/บริการตามความต้องการ โดยคำนึงถึงชุมชนและความยั่งยืน เช่น การขายสินค้าความเป็นธรรมชาติของชุมชน และการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นให้คุ้มค่าและยั่งยืน</p> <p>2. รวมกลุ่มเพื่อแบ่งปันองค์ความรู้ เช่น การผลิต บัญชี เทคโนโลยี ลดต้นทุนการผลิต โดยใช้ทรัพยากรร่วมกัน เช่น แรงงาน เครื่องจักร และเพิ่มศักยภาพในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงิน</p>	<p>1. มองเป้าหมายเดียวกัน สื่อสารชัดเจน และดำเนินงานอย่างโปร่งใส ทำให้เกิดความเข้าใจ และร่วมมือร่วมใจของกลุ่ม</p> <p>2. ปรับตัวตลอดเวลา ตามกระแสผู้บริโภคและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> • หาดตลาดล่วงหน้า ลดความเสี่ยงด้านราคา เช่น I Love Flower ได้คำสั่งซื้อล่วงหน้าจากลูกค้าออนไลน์ในเซอร์โรว์วางแผนการผลิตร่วมกับเกษตรกร • พัฒนาผลิตภัณฑ์ รองรับตลาดใหม่ และคำนึงถึงศักยภาพแรงงานสูงอายุ ใช้แรงงาน เช่น ดอกไม้ทานได้ (edible flower) เพื่อขยายฐานตลาดเพิ่มขึ้น • เรียนรู้จากปัญหาและอุปสรรค เช่น หาดตลาดเพิ่ม ทดสอบและปรับปรุงดิน ตรวจสอบพืชตกค้างในผัก และระบบบันทึกคุณภาพผักของเกษตรกรแต่ละราย เพื่อพัฒนามาตรฐานสินค้า
<p>กลุ่มแปลงใหญ่ผักปลอดภัย</p> 	<p>เกษตรกรสูงอายุใน จ.ลำพูน ซึ่งเป็นพื้นที่ที่คนหนุ่มสาวเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม เหลือเพียงผู้สูงอายุในหมู่บ้านและยังมีภาระค่าใช้จ่าย เห็นโอกาสความต้องการบริโภคอาหารปลอดภัยตามกระแสรักสุขภาพ จึงรวมกลุ่มสมาชิกแปลงใหญ่เพื่อปลูกผักปลอดภัยที่มีอายุสั้น ปลูกง่าย เป็นที่ต้องการของตลาด และพัฒนาการผลิตตามมาตรฐาน GAPs ปัจจุบันทางกลุ่มฯ ส่งผักขายให้ห้างโมเดิร์นเทรด และตลาดท้องถิ่น ทำให้มีรายได้หมุนเวียนทุกวัน นอกจากนี้ แรงงานสูงอายุที่ออกจากภาคอุตสาหกรรม ยังมีรายได้จากการรับจ้างที่โรงแรมหรูและตัดแต่งผัก</p>	<p>3. คนรุ่นใหม่ช่วยขับเคลื่อน เปลี่ยนรูปแบบธุรกิจเดิม เช่น นำธุรกิจท่องเที่ยวเข้ามาเป็นต้องช่วยทำตลาดให้มีคนรู้จักมากขึ้น ผสานกับองค์ความรู้และประสบการณ์ของคนรุ่นใหม่</p> <p>4. ดึงศักยภาพผู้สูงอายุ ต่อยอดจากภูมิปัญญาและความเชี่ยวชาญ ความละเอียด ปรานีดี เดิมทีกะที่จำเป็น เช่น การใช้สื่อโซเชียลและดิจิทัลเพื่อเสริมความรู้ใหม่และหารายได้</p>	<p>3. บูรณาการทุกภาคส่วนร่วมกัน ทั้งชุมชน ธุรกิจและภาครัฐ เพื่อพัฒนากิจกรรมแรงงาน การพัฒนาและวิจัยสินค้าการตลาด และสวัสดิการภาครัฐ</p>
<p>เกษียณมาร์เก็ต</p> 	<p>คุณนิ่ม-มนัสวัฒน์ ษุติมา ผสมผสานรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกับสังคมสูงอายุ ก่อตั้งเกษียณมาร์เก็ต และชวนวัยเกษียณที่ยังอยากแสดงศักยภาพ นำสินค้าแฮนด์เมดมาขาย ทำให้ผู้สูงอายุมีรายได้ ทำกิจกรรมร่วมกัน และได้กลับมาเรียนรู้อีกครั้ง จากการเข้าร่วมเวิร์กช็อป เช่น ดิจิทัล การวางแผนทางการเงิน ที่ร่วมมือกับหลายหน่วยงานในพื้นที่</p>	<p>5. เทคโนโลยีและนวัตกรรมเสริมประสิทธิภาพ โดยอาศัยเครือข่ายภาครัฐและเอกชน เช่น การพัฒนา applications จัดเก็บข้อมูลการลงทะเบียนนักท่องเที่ยว การพัฒนามาตรฐานการผลิตสินค้าปลอดภัย ตลอดจนจัดกิจกรรมเสริมทักษะการใช้สื่อดิจิทัลเพื่อสร้างรายได้</p>	<p>4. ปลูกฝังความรู้และวินัยทางการเงินทุกช่วงวัย โดยเฉพาะแรงงานสูงอายุ ควรคำนึงถึงการใช้จ่ายที่จำเป็น ระงับการก่อหนี้ และวางแผนทางการเงินก่อนเกษียณ ควบคู่กับการแก้หนี้เดิม</p>

รูปภาพ : smethailandclub.com, กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ปลูกผักปลอดภัย ต.อุโมงค์ และ The Cloud

💡 ประเด็นชวนคิด

การขยายโอกาสการทำงานของแรงงานสูงอายุส่งผลต่อการสร้างรายได้ สุขภาพ และความสุขของผู้สูงอายุ อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติการจ้างงานยังขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้ประกอบการที่จะพิจารณาทั้งข้อได้เปรียบและความเสี่ยงด้านศักยภาพร่างกาย ตลอดจนการดึงศักยภาพแรงงาน ดังนั้น การสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นในสังคมผู้สูงอายุจึงเป็นโจทย์ที่ยังต้องช่วยกันขับเคลื่อนเพื่อขยายผลต่อไป ทั้งเพิ่มการจ้างงานแรงงานสูงอายุ สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ เช่น ระบบน้ำ และเครื่องจักรขนาดเล็กในการเกษตร การออกแบบเทคโนโลยีพื้นฐานให้ใช้งานง่าย ตลอดจนมาตรการดูแลเกษตรกรสร้างโอกาสทำรายได้เพิ่มขึ้นให้เพียงพอใช้จ่ายและชำระหนี้ ซึ่งต้องบูรณาการร่วมกันกับทุกภาคส่วน เพื่อปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมให้เข้มแข็งและยั่งยืน

ที่มา : ศิริรัตดา ปรีชา | ธีรพัฒน์ เชื้อนปัญญา | ปรานี จิระกิตติเจริญ
 ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือ
 เรียบเรียงโดย : ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคเหนือ

อำนวยการโดย

นางธนพร สุวรรณโณ

ผู้อำนวยการกองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน

จัดทำโดย

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคเหนือ

ศาลากลางจังหวัดลำปาง ชั้น 3 ถนนชริราษฎร์ดำเนิน
ตำบลพระบาท อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง 52000
โทรศัพท์ 054-265050

WWW.DOE.GO.TH/NLMI-LP

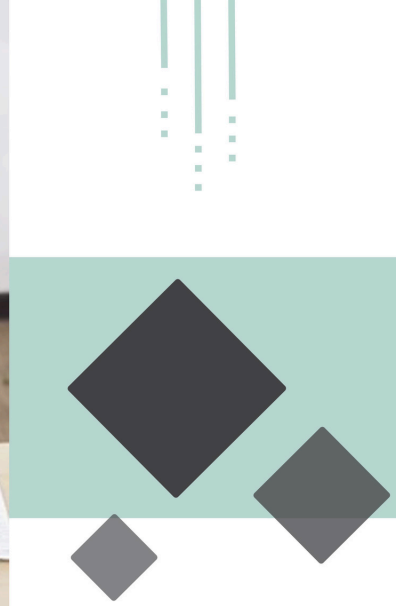
WWW.FACEBOOK.COM/NORTHLMI

NORTHERN LMI STATION

@LMILAMPANG

วารสาร

สถานการณืตลาดแรงงานภาคเหนือ

NORTHERN LABOUR MARKET INFORMATION ADMINISTRATION CENTER

ไตรมาสที่ 1 ปี 2567 (มกราคม - มีนาคม)

FACEBOOK FANPAGE

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคเหนือ

YOUTUBE CHANEL

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคเหนือ

TikTok

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคเหนือ

กรมการจัดหางาน

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคเหนือ

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคเหนือ

ศาลากลางจังหวัดลำปาง ชั้น 3 ถนนชริราษฎร์ดำเนิน ตำบลพระบาท
อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง 52000

